

211

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 29 kwietnia 1969 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polskę Protokołu dotyczącego poprawki do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, podpisanego w Montrealu dnia 27 maja 1947 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że dnia 21 lutego 1969 r. złożony został Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego polski dokument ratyfikacyjny Protokołu dotyczącego poprawki do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, sporządzonej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 roku (Dz. U. z 1959 r. Nr 35, poz. 212), podpisanego w Montrealu dnia 27 maja 1947 r.

Zgodnie z odpowiednimi postanowieniami tego Protokołu wszedł on w życie w stosunku do Polski w dniu złożenia dokumentu ratyfikacyjnego.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że w stosunku do następujących państw, które złożyły swoje dokumenty ratyfikacyjne niniejszego Protokołu w niżej podanych datach, wszedł on w życie dnia 20 marca 1961 r.:

Kanada	dnia 22 sierpnia	1947 r.,
Nowa Zelandia	dnia 22 września	1947 r.,
Republika Dominikańska	dnia 10 listopada	1947 r.,
Indie	dnia 15 grudnia	1947 r.,
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii	dnia 19 stycznia	1948 r.,
Afganistan	dnia 2 marca	1948 r.,
Czechosłowacja	dnia 21 kwietnia	1948 r.,
Pakistan	dnia 19 lipca	1948 r.,
Cejlon	dnia 9 grudnia	1948 r.,
Meksyk	dnia 12 września	1949 r.,
Brazylia	dnia 14 października	1949 r.,
Zjednoczona Republika Arabska	dnia 24 listopada	1949 r.,
Iran	dnia 27 kwietnia	1950 r.,
Irak	dnia 9 grudnia	1950 r.,
Birma	dnia 25 października	1951 r.,
Włochy	dnia 8 października	1952 r.,
Filipiny	dnia 17 listopada	1952 r.,
Syryjska Republika Arabska	dnia 23 stycznia	1953 r.,
Holandia	dnia 24 lutego	1955 r.,
Maroko	dnia 21 czerwca	1957 r.,
Syjam	dnia 3 grudnia	1957 r.,
Republika Wietnamu	dnia 30 grudnia	1957 r.,
Gwinea	dnia 26 czerwca	1959 r.,
Sudan	dnia 8 kwietnia	1960 r.,

Jugosławia	dnia 13 kwietnia	1960 r.,
Kostaryka	dnia 5 lipca	1960 r.,
Mali	dnia 10 stycznia	1961 r.,
Senegal	dnia 28 lutego	1961 r.,
Wybrzeże Kości Słoniowej	dnia 20 marca	1961 r.,

Ponadto następujące państwa złożyły swoje dokumenty ratyfikacyjne niniejszego Protokołu i zgodnie z odpowiednimi postanowieniami tego Protokołu wszedł on w życie w stosunku do tych państw w dniu złożenia ich dokumentów ratyfikacyjnych:

Tunezja	dnia 23 maja	1961 r.,
Indonezja	dnia 17 lipca	1961 r.,
Mauretania	dnia 2 kwietnia	1962 r.,
Republika Środkowo-Afrykańska	dnia 22 maja	1962 r.,
Kongo (Brazzaville)	dnia 26 maja	1962 r.,
Nikaragua	dnia 9 lipca	1962 r.,
Norwegia	dnia 18 lipca	1962 r.,
Malajzja	dnia 1 października	1962 r.,
Madagaskar	dnia 7 grudnia	1962 r.,
Salwador	dnia 22 stycznia	1963 r.,
Tanzania	dnia 10 kwietnia	1963 r.,
Panama	dnia 24 września	1963 r.,
Kuba	dnia 30 września	1963 r.,
Jamajka	dnia 18 października	1963 r.,
Argentyna	dnia 19 listopada	1963 r.,
Kenia	dnia 31 maja	1964 r.,
Czad	dnia 28 sierpnia	1964 r.,
Somali	dnia 30 września	1964 r.,
Malawi	dnia 30 listopada	1964 r.,
Ekwador	dnia 11 stycznia	1965 r.,
Malta	dnia 25 maja	1965 r.,
Turcja	dnia 28 września	1965 r.,
Zambia	dnia 12 października	1965 r.,
Rwanda	dnia 15 listopada	1965 r.,
Algieria	dnia 29 listopada	1965 r.,
Arabia Saudyjska	dnia 25 lutego	1966 r.,
Rumunia	dnia 31 maja	1966 r.,
Singapur	dnia 4 stycznia	1967 r.,
Chile	dnia 18 marca	1968 r.,

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

212

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 25 czerwca 1969 r.

w sprawie wejścia w życie poprawek do Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza olejami, sporządzonej w Londynie dnia 12 maja 1954 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem XVI Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza olejami, sporządzonej w Londynie dnia 12 maja 1954 r. (Dz. U. z 1961 r. Nr 28, poz. 135) we-

szły w życie dnia 18 maja 1967 r. poprawki do wyżej wymienionej konwencji oraz aneksów A i B, przyjęte w Londynie dnia 11 kwietnia 1962 r. na Konferencji Umawiających się Rządów będących Stronami tej konwencji.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w dokumencie dotyczącym przyjęcia tych poprawek zastrzegł, że nie przyjmuje nowego tekstu artykułu XIV konwencji o następującym brzmieniu:

„1. Niniejsza konwencja pozostanie otwarta do podpisu przez trzy miesiące od daty dzisiejszej, a następnie pozostanie otwarta do przyjęcia:

2. Z zastrzeżeniem artykułu XV rządy państw będących członkami Organizacji Narodów Zjednoczonych lub jakiegokolwiek organizacji wyspecjalizowanej albo będących stronami Statutu Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości mogą się stać Stronami niniejszej konwencji przez:

a) podpisanie bez zastrzeżenia co do przyjęcia,

(Tekst załącznika do niniejszego oświadczenia jest zamieszczony w załączniku do niniejszego numeru).

b) podpisanie z zastrzeżeniem przyjęcia, po którym nastąpi przyjęcie, lub

c) przyjęcie.

3. Przyjęcie powinno być dokonane przez złożenie dokumentu przyjęcia w Biurze, które powiadomi wszystkie Rządy, które już podpisały lub przyjęły niniejszą konwencję, o każdym podpisaniu i złożeniu dokumentu przyjęcia oraz o dacie takiego podpisania lub złożenia.”

(Nowe teksty artykułów, I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XIV, XVI i XVIII konwencji oraz aneksu A, jak również poprawki do aneksu B w załączeniu).

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

213

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 5 września 1969 r.

w sprawie rozszerzenia obowiązku stosowania nawozów mineralnych w indywidualnych gospodarstwach rolnych.

Na podstawie art. 1 ust. 4 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o obowiązku stosowania nawozów mineralnych w gospodarstwach rolnych (Dz. U. Nr 23, poz. 109) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obowiązek stosowania minimalnych dawek nawozów mineralnych — azotowych, fosforowych i potasowych rozciąga się również na właścicieli (posiadaczy) indywidualnych gospodarstw rolnych o obszarze:

1) powyżej jednego hektara przeliczeniowego gruntów ornych lub

2) powyżej jednego hektara fizycznego trwałych użytków zielonych zmeliorowanych klasy I, II i III, lub

3) powyżej jednego hektara łącznie użytków rolnych określonych w pkt 1 i 2.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: M. Jagielski

214

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 30 sierpnia 1969 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ochrony rybołówstwa morskiego.

Na podstawie art. 24 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 22, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Żeglugi z dnia 10 października 1963 r. w sprawie ochrony rybołówstwa morskiego (Dz. U. z 1963 r. Nr 47, poz. 267 i z 1967 r. Nr 26, poz. 124) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 1 skreśla się pkt 12;

2) w § 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) łososia (*Salmo salar* L.) i troci (*Salmo trutta* L.) na obszarze polskiego morza terytorialnego w części środkowej Morza Bałtyckiego — od 1 października do 30 listopada”;

3) w § 8 ust. 1 w czwartym wierszu wyrazy „85 mm” zastępuje się wyrazami „80 mm”, a w ósmym wierszu wyrazy „55 mm” zastępuje się wyrazami „60 mm”;

4) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. Ustanawia się następujące stałe rybne obwody ochronne:

1) przed ujściem rzeki Redy w Zatoce Puckiej w granicach obszaru wodnego ograniczonego od zachodu i południa linią brzegu, od północy linią biegnącą po równoleżniku 54° 39' 20” szerokości północnej, a od wschodu linią

biegnącą po południku 18° 29' 30” długości wschodniej,

2) w ujściu rzek Słupi, Wieprzy i Parsęty — w półkolu zakreślonym promieniem długości 1 mili morskiej (1852 m) ze wschodniej głowicy wejścia portowego w kierunku morza,

3) w ujściu rzek Łeby, Łupawy, Regi, Dziwny i Świny oraz w ujściu kanału łączącego jezioro Resko Przymorskie z morzem w półkolu zakreślonym promieniem długości 500 m ze wschodniej głowicy wejścia portowego w kierunku morza.”;

5) § 13 otrzymuje brzmienie:

„§ 13. Urząd morski może w wypadkach gospodarczo uzasadnionych, po zasięgnięciu opinii Morskiego Instytutu Rybackiego, zezwolić na połowy węgorza sprzętem stawnym oraz przynęty sprzętem ciągnionym w stałych ochronnych obwodach rybnych utworzonych w ujściach rzek do morza.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: J. Szopa